

Het aanleggen van het Winschoterdiep.

De stad Groningen was al sinds de 15^e eeuw de baas over het Oldambt, maar een goede verbindingsweg ontbrak. Tussen Groningen en het Wold-Oldambt lag een onbewoond en ontoegankelijk hoogveengebied en het ver weg achter Duurswold gelegen Klei-Oldambt was vanuit Groningen ook zeer slecht bereikbaar.

Steeds hebben de Groningers getracht een betere verbinding te vinden naar het Oldambt en van daaruit naar het Duitse Westfalen.

Een aantal investeerders uit Rhenen deden een vergeefse poging om het veen achter Foxhol in exploitatie te nemen, wat het stadsbestuur op de gedachte bracht een langekoesterde wens ten uitvoer te brengen, namelijk een goede verbinding met het Oldambt te krijgen. De opdracht werd gegeven als proef een klein kanaal naar Sappe-meer te graven. Dit kanaal werd eerst het Herendiep en na 1840 Winschoterdiep genoemd. Dit kanaal bood vele voordelen en daarom werd de zaak serieus aangepakt.

In 1628 was men zover, dat een reguliere trekschuitdienst tussen Groningen en Zuidbroek mogelijk werd. In 1632 werd Winschoten bereikt en in 1635 de Rensel.

Het kanaal werd een groot succes. De gestoken turf kon nu naar Groningen worden afgevoerd. Op de terugweg werd huisafval meegenomen als mest voor de afgegraven dalgronden. Ook werd de route gebruikt door de Winschoter inwoners. Steeds werden er verbeteringen aangebracht. Scheepswerven en andere industrieën werden langs het kanaal gebouwd. Nog steeds is het Winschoterdiep een opvallend onderdeel van de Groninger infrastructuur. Het onderhoud gaf door het dichtslibben veel problemen. Uiteindelijk besloot het provinciebestuur het onderhoud op zich te nemen.

Bron: Canon van het Oldambt – J. van den Broek.